

var et sanitært Forhold, nemlig Tilladelse til at have Facaden indtil 2 Alen høiere, end der ellers er tilladt, tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok ogsaa er et sanitært Hensyn, der her har gjort sig gjældende, idet dette kun kan tillades, forsaavidt Stagerens Antal derved ikke bliver forøget. Utsaa vil Tilladelsen bevirke, at den enkelte Stage bliver høiere, end den ellers vilde blive; den vil blive henved $\frac{1}{2}$ Alen høiere, dersom disse 2 Alen fordeltes lige paa de forskellige Stager. Luftomraadet i den enkelte Stage bliver derved større, og dermed er en vigtig Betingelse for Forbedringen af de sanitære Forhold ved Boligerne ogsaa kommen tilstede.

Justitsministeren (Mein): Først maa jeg tillade mig den Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nime-stad), at dersom han vil lægge Mærke til de forskellige Udtalelser, der findes i Motiverne, hvor Ministeriet udtaler sig om dets Stilling til det foreliggende Forslag, kunde det umuligt være tvivlsomt for ham, at der ikke kunde være Spørgsmaal om, at man havde foretaget nogen væsentlig Forandring i det Forslag, som er fremkommet fra Kommunalbestyrelsens Side i § 2 Litra c. Nr. 1; men iøvrigt gjentager jeg, at det er mig ikke muligt i dette Dieblit med Sikkerhed at sige, om det er en Skrivefeil eller Trykfeil, at der staar „Bygningernes“ istedetfor „Bygningens“; men det forekommer mig, at det ærede Medlem i saa Henseende kunde have heroliget sig ved min Udtalelse tidligere. Hvad det Spørgsmaal angaar, som den ærede Forslagsstiller rettede til mig om min Stilling til det af ham fremsatte Vædringsforslag, skal jeg kun gjentage, at jeg ikke tror, at det er rigtigt at gaa ind paa en saadan Forandring i de Bestemmelser, der ere forelaaede efter den modneste og nyeste Overveelse. Dersom det ærede Medlems Vædringsforslag skulde blive vedtaget, vilde jeg anse det for at være naturligt at stænte det ialtsald en nærmere Undersøgelse, inden jeg tør tage det Ansvar paa mig at indstille Loven saaledes til Kongens Stadfæstelse. Om nu en saadan Overveelse maatte føre til det Resultat, at det blev muligt at gaa ind paa Forslaget eller ikke, derom kan jeg i dette Dieblit selvfølgelig ikke udtale nogen Mening; men ligger det det ærede Medlem paa Sinde at fremkalde de Forbedringer i Bygningsloven, som han erkjender, at der ligger i Lovforslaget, tror jeg, at det ærede Medlem vilde handle rettest i ikke at fastholde sit Vædringsforslag. — Hvad de Bemærkninger angaar, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), da har allerede den sidste ærede Taler gjort opmærksom paa, at den Bestemmelse, der findes i § 1, netop er en Bestemmelse i sanitær Interesse, og forsaavidt det ærede Medlem ogsaa fremhævede en anden Bestemmelse, nemlig den, der omhandles i sidste

Stykke af § 3, skal jeg kun bemærke, at det er en Selsølgelse, at man jo vel kan udriue en enkelt Bestemmelse og finde, at det er noget tvivlsomt, hvorvidt den i og for sig maa anses for at være en Forbedring i sanitær Henseende; men de enkelte Bestemmelser kunne ikke saaledes skilles ud fra hinanden. De staa i naturlig Forbindelse med det Komplex af Bestemmelser, der indskrænke Byggefriheden, som ere fremsatte paa andre Punkter. Det er, om man vil, en Moderation, som jeg tror har forsaavidt sin Berettigelse. Naar iøvrigt det ærede Medlem mente, at det, som kunde være Gjenstand for nærmere Overveelse, var, om der ikke var andre Punkter, som skulde medtages i Loven ved denne Leilighed, kan jeg i den Henseende væsentlig henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Jeg har selv tidligere gjort opmærksom paa, at jeg ingenlunde betragter det som givet, at Spørgsmaalet om en Revision af Byggeoven af 1871 er endt, om ogsaa det foreliggende Lovforslag maatte blive til Lov. Men Sagens Stilling er den, at de Spørgsmaal, der iøvrigt opstaa med Hensyn til en Forandring i Bygningsloven af 1871, ikke ere modne endnu til Afgjørelse, de ere Gjenstand for yderligere Undersøgelse og Forhandling. Det Spørgsmaal, som da nu naturlig maatte fremstille sig for mig for mit Vedkommende, var altsaa dette: Kan det være rigtigt, fordi vi endnu ikke have tilendbragt Undersøgelsen om de Forandringer, hvorom der kunde være Spørgsmaal paa andre Punkter i Bygningsloven, da ogsaa at udsætte det Spørgsmaal, som kommer frem i det foreliggende Lovforslag, uagtet Undersøgelsen her er tilendbragt, og uagtet det fra alle Sider erkjendes, at der er en i høi Grad praktisk Trang tilstede til at faae Forandring netop paa dette Punkt. Jeg for mit Vedkommende kunde ikke anse dette for forsvaret; men jeg maa selsølgelig overlade det til det ærede Thing, hvorvidt dets Anskuelse i saa Henseende skulde være en anden end min. Iøvrigt forholder det sig ikke ganske, som det forekommer mig det ærede Medlem yttrede, at det, som nærmest havde givet Anledning til Lovforslaget, var nogle Medstyrninger af Bygninger, som havde fremkaldt almindelig Forstrækkelse. Det er ikke det, som har givet Anledning til Lovforslaget, det er ganske andre Forhold; men muligvis nævnte det ærede Medlem disse Medstyrninger, fordi han fandt sig foranlediget til dertil at knytte nogle Spørgsmaal, som syntes nærmest at være Interpellationer til Justitsministeren. Det ærede Medlem ønskede saaledes at vide, hvad der var Skyld i disse Medstyrninger. Jeg skal dertil svare, uagtet det kom frem saadan leilighedsvis under Behandlingen af en Sag, som just ikke staar i nogen direkte Forbindelse med dette Spørgsmaal, at hvad der er Skyld i disse Medstyrninger, har man søgt at bringe paa det Nene gennem Forhør, der have været optagne i Kriminal- og Po-